हरिण्याःदृष्टिप्रत्यासत्त्याकृष्णदर्शनंसंभाव्याहुःअपीति हेसखिएणपत्निअपिकिमुपगतःसमीपेगतःगात्रैःसुंदरैर्मुखबाह्वादिभिः प्रिययासहेतिय
दुक्तंतद्द्योतकंकांतायाःअंगंतद्वनकुचकुंकुमेनरंजितायाःकुंदकुसुमस्रजोगंधःकुलपतेःश्रीकृष्णस्यवातिआगच्छति ॥ ११ ॥ फलभारेणनतांस्त
रून्कृष्णंदृष्ट्वाप्रणताइतिमत्वाप्रिययासहतस्यगतिविलासंसंभावयंत्यःपृच्छंति बाहुमिति तुलसिकायाअलिकुलैरतस्तदामोदमदांधैरन्वीयमानः
गम्यमानःइहचरन्निति ॥ १२ ॥ काश्चिदाहुः हेसख्यइमालताःकृष्णेनसंगतानूनमतइमाःपृच्छत ननुस्वपतिसंगतौतत्संगतिर्दुर्घटानवनस्पतेःप
त्युर्बाहुनाश्लिष्टाअपि अहोभाग्यंनूनंतन्नखैःस्पृष्टाःयतःउत्पुलकानिबिभ्रति नहिस्वपतिसंगतावीदृक्पुलकसंभवइतिभावः ॥ १३ ॥ उन्मत्त

अप्येणपत्न्युपगतःप्रिययेहगात्रैस्तन्वन्दृशांसखिसुनिर्वृतिमच्युतोवः॥ कांतांगसंगकुचकुंकुमरंजितायाःकुं
दस्रजःकुलपतेरिहवातिगंधः॥ ११ ॥ बाहुंप्रियांसउपधायगृहीतपद्मोरामानुजस्तुलसिकालिकुलैर्मदांधैः॥
अन्वीयमानइहवस्तरवःप्रणामंकिंवाऽभिनंदतिचरन्प्रणयावलोकैः ॥ १२ ॥ पृच्छतेमालताबाहूनप्याश्लि
ष्टावनस्पतेः॥ नूनंतत्करजस्पृष्टाबिभ्रत्युत्पुलकान्यहो ॥ १३ ॥ इत्युन्मत्तवचोगोप्यःकृष्णान्वेषणकातराः॥
लीलाभगवतस्तास्तास्तद्यनुचक्रुस्तदात्मिकाः ॥ १४ ॥ कस्याश्चित्पूतनायंत्याःकृष्णायंत्यपिबत्स्तनम्॥ तो
कायित्वारुदंत्यन्यापदाऽहन्शकटायतीम्॥१५॥ दैत्यायित्वाजहारान्यामेकाकृष्णार्भभावनाम्॥ रिंगयामा
सकाऽप्यंघ्रीकर्षंतीघोषनिस्वनैः॥ १६ ॥ कृष्णरामायितेद्वेतुगोपायंत्यश्वकाश्वन॥ वत्सायंतींहंतिचान्यातत्रै
कातुबकायतीम्॥ १७॥

वत्पप्रच्छुरित्येतत्प्रपंचितम् इदानींरमापतेःतास्ताश्चेष्टाजगृहुः तदात्मिकाइतियदुक्तंत
त्प्रपंचयति इतीति उन्मत्तवचोगोप्यःउन्मत्तवचसश्चतागोप्यश्चकृष्णान्वेषणेनकातराअतिविह्वलाअनुचक्रुःअनुकृतवत्यः ॥ १४ ॥ कस्याश्चि
दित्यादिभिश्चतुर्भिरनुकरणंप्रपंच्यते ततश्चतुर्भिस्तन्मयत्वंपुनरेकेनानुकरणमितिविवेकः पूतनायंत्याःपूतनावदाचरंत्याःकृष्णवदाचरंतीस्तनमपि
बत् तोकायित्वातोकवदात्मानंकृत्वा ॥ १५ ॥ दैत्यायित्वादैत्यवदात्मानंकृत्वाएका कृष्णार्भभावनांकृष्णस्यार्भबाल्यंभावयतिया तामन्याज
हार ॥ १६ ॥ १७ ॥